

V C
2887

h.

h. 22, 36.

I, 2

Vc
2887

PROELIVM
MAVRITIO
DVCI SAXONIAE VICTORI
ET
ALBERTO BRANDENBVRGICO

IVXTA SIVERSHVSAM

FATALE

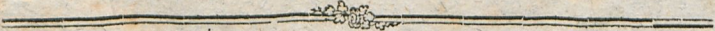
BENEFICTI MARESCHALLI ANTI

DIE V. OCTOBRIS MDCCLXXVIII

CARMINE CELEBRAT

M. CHRISTIANVS FRIDERICVS ZIEGLER.

MÜHLBERGA MISN.

VITEBERGAE,

EXCUDIT ADAMUS CHRISTIANUS CHARISIUS.

dk. 22.

1,500

1,500

MARTIO

1870

ALBERTO FRANCHINI

1,500

COMITI ILLVSTRISSIMO
FRIDERICO CHRISTOPHORO
S O E M S,
NIGRAE AQVILAE ET SERAPHINO EQVITI, SAXO-
NUM PRAETORI, SAXOQVE REGIO. PRAEFE-
CTO SVPERIORI ETC.

H O C C A R M E N

DEMISSISSIME CONSECRAT

M. CHRISTIANVS FRIDERICVS ZIEGLER.

ILLVSTRIS HEROS, quem niueis super
Attollit altum fama curulibus,

Qua vesper atque aurora sacrum
Purpureo lauit amne crinem!

En! nos auorum proelia Saxonum

Seri nepotes, factaque Principum,

Qui fulminatrices cateruas

Hostibus inferuere facis,

Et qui per ignes et per ahenea

Qui machinarum murmura, per globos,

Per arma, per caedes ruebant:

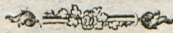
Praecipiti velut Albis vnda,

Scripto dicamus carmine nomini

SOLMSI TVO, nam Tu poteris manu

Martemque majorumque pugnas

Egregiis iterare factis.

ARGVMENTVM.

Cum Germania, pace inter Corolum V. imperatorem et Mauritium Electorem Saxoniae Passavii facta, per aliquot menses pacata fuisset: Marchio Albertus Culmbaco Brandenburgicus, qui a partibus Mauriti steterat, novum movit bellum, quippe qui prorsus ab illa pace alienatus Mauritium proditoris intumulavit hostemque se illi posuit. Quare publicis legibus proscribitur, praesertim cum, copiis nondum dimissis, multas rapinas in Bambergenses, Wurceburgenses et Norinbergenses exerceret. Hi confugiunt ad Henricum Ducem Brunovicensem, qui cum Mauritio, cujus armis ab imperio Albertus erat traditus, ita se coniungit, ut illi episcopi et Norinbergenses pecunias, Mauritius autem et Henricus copias atque operam polliceantur. Collectis igitur copiis invadunt Marchionem, et anno MDLIII. die IX. Iulii iuxta Sivershusam in agris Luneburgicis citra Visurgin et oppidum Peinam proelium cum illo committunt, quo victor quidem Mauritius discedit, tertio tamen post pugnam die vulnere accepto expirat. Conf. Arnoldus in vita Mauriti. Struvius in Corp. hist. Germ. et Menken in script. rer. Germ. T. II. p. 1390. seq.

A

Fas

Fas erit antiquam describere carmine pugnam,
 Et manibus, quae tela tenent, ducibusque virisque
 Armigeris, prolem Martis super aethera notam,
 (Qui fuit ingenio virtutibus, artibus heros,
 Alberti de stirpe fatus, qui germine primus
 Romanis aquilis enssem praeferre solebat,)
 Sistere, fatalemque locum saevosque tumultus.
 Tempore, quo durus Mars pacis foedera rumpit
 Terribili, patriaeque lares perturbat in armis.
 Sedibus in cunctis longe lateque pererrat
 Teutoniae belli furor improbus, armaque fumit,
 Armis arma novis vires et viribus auctis
 Debilitare studet, quo jam fera proelia miscet.
 Qui non sanguineo squalentem pulvere Martem,
 Fulmina nec late tormentis grandibus acta,
 Saeva nec attoniti metuetis proelia, mecum
 Semineces artus lacerataque corpora, campum
 Germano madidum fuso de sanguine fratrum
 Adspicitis, caesum vulnus divique cruorem
 Mauriti, solem cui fata dedere rubentem.
 Discite, queis animis opus est ad proelia dira,
 Fratribus antiquis nunquam discedere campo.
 Maxima pro patria succumbere gloria quondam.
 Sed tu noster amor, decus et mea sola voluptas
 Musa fave! quamvis Martis violenta tremorem
 Arma tibi injiciant, bellum trepidique tumultus.
 Heroem canimus, qui Musis otia fecit,

Qui

Qui decus abreptum, valles, loca sacra Camoenis
Reddidit, et coecam folio dejecit eburno
Barbariem, monstrisque suis detrusit in altum.
Rector purpureo cultu, quo praeside floret
Gloria Musarum sedis, ne sperne Camoenam!
Patres, qui sophies praecepta docetis alumnos,
A quorum labiis destillant mella disertis,
Adspirate meis coeptis Musaeque fauete!
Et vos, queis socium me prospera fata dedere,
Adfatis faciles placideque audite Sodales!

Iamque dies aderat, qua sub moderamine miti
Irenes rediere duces, ut vincula neclant
Pacis, Teutonici post tot discrimina belli.
Est Bojis vrbs, Austriacis contermina terris,
Nomine Passauium, per tempora longa superstes,
Hanc sibi selegit patriae de millibus vnam
Venturis seclis testem Dea summa quietis.
Conuocat iratas partes de Marte furenti
Et placare studet, sanareque vulnera belli,
Quorum iam sensu Germania tota gemebat.
Alloquitur placido vultu verbisque disertis
Regni ^{a)} conuentum, cui tradita summa potestas:

„Me, me adsum, Proceres, in me conuertite mentes,
„Et placide, quae verba feram, quae foedera pangam,
„Auribus ad pacem patulis belloque remotis

A 2

Accipite

a) Omnes, qui praeter Ferdinandum et Mauritium adfuere, leguntur in Annalibus Müllerianis p. 116. et in Sleidani lib. II. sub imp. Carol. V.

„Accipite, et mecum patriam defendite casu,
 „Nulla viget stabilita falus, si viscera rauco
 „In regione fremunt bello, civesque mouentur.
 „Squallida me petiit nuper falsasque soluta
 „In lacrymas, et tota tremens et tota molestum
 „Intus habens luctum, tristi peploque voluta
 „Teutonicis quondam Dea custos addita terris,
 „Quae tutata suum praesenti numine regnum.
 „Tristis replet adhuc repetitis planctibus auram,
 „Auxiliumque vocat palmas ad sidera tendens.
 „His ego nunc lacrymis, hoc acri mota dolore
 „Adueni placidumque Deae nunc porto leuamen.
 „Ne tamen incassum, ne sint conamina frustra,
 „Partibus a nostris metam properatis ad vnam,
 „Pax erit in terris, ni ludor imagine falsa.
 Dixerat: et ducibus tantis ad vtrumque paratis
 Pacta ^{b)} placent, terris redeunt noua tempora pacis.

Inuida percepit, nondum satiata cruore,
 Passanicum pactum tenebris furialis Erynnis,
 Tota tremens atrumque vomens e pectore virus
 Fertque refertque nouam fraudem, meditatur in iram.

Edidit

b) Pacis illius condiciones plures fuere, sed haec potiores: vt Caesar injuriae conceptae memoriam deponeret, neque per se neque per alium eam vicisceretur: vt Landgrauium liberum dimitteret: vt praesidia Hispanorum ex Wittenbergico agro deduceret: vt libertatem antiquitus concessam Hispanorum vel aliorum petulantia non opprimeret: vt religionem a Luthero emendatam vi armorum ne oppugnaret. Conf. Arnoldus in vita Mauriti. Recessus imp. sub anno 1552. p. 535. Goldastus in Const. imp. T. I. p. 566.

Edidit horrendos fonitus et terret apertis
Faucibus umbrarum sedem scelerumque cateruam.
„Ergo labor, curaeque nihil valere nihilque
„Spes concepta? refert diro clamore per umbras.
„Quid iuuat ingentes equitum peditumque cateruas
„Sanguinis et caedis prius inflammasse furore?
„Spes parilis mihi casta fuit conamine c) Strauchi.
„Ensis ceruici nostrae, majora pericla
„Nunc metuenda mihi, ni Tartarus ipse
„Conglomerante manu vires et robora tentat,
„Obtestor socios, Erebi succurrite regno!
„Cuncta salus nobis vno fiat principis ausu.
„Foedera contemnens paci contraria sentit
„Marchio Brennorum saeuus Albertus in armis,
„Hanc mentem feruare ducis, qui mollis ad iram,
„Hic labor, hoc opus est nostrum, renouare tumultum
„Teutonicis terris poterit, nouus vndique surget
„Interitus pacis, populi, verique micantis.

A 3

Dixe-

c) Scriptores rerum Saxoniarum quia tam in recitando nomine rustici illius perfidi, qui Caroli V. in Ioannem Fridericum stantis exercitui viam arenosam vadumque per Albim iuxta Mühlbergam monstrauit, quam in allegando praemio, quod retulit, ita incerti sunt, vt alii illum Hans Strauch, alii Storch, alii Rautenstrauch, alii denique nude rusticum perfidum appellent, et praemium partim omitant partim dubium ponant: operae pretium est ex Archiuo Mühlbergensi, quod quidem testimonium amico debemus, tam verum ejus nomen, quam praemium determinare. Ibi legitur verum illius fuisse nomen Barthel Strauchmann, quanquam se ipse etiam interdum Strauch scripsit. Ab Augusto, fratre Mauritiu accepit duos equis, 100 imperiales et praedium Borschitz ad vitae tempus. Quod etiam affirmat Auctor memorabilium Saxon. p. 478. Sagittarius in hist. Ioan. Frid. p. 38.

Dixerat: et triplici rediit succincta veneno
 Albertique petit turmas et turbine vexat.
 Vndique militibus pugnandi faeua cupido,
 Spesque rapax praedae, magni quoque nominis ausus
 Contemptus pacis pariunt, noua regnat vbique
 Sanguinis humani sitis, heu furor arma ministrat!
 Nocte super media penetrat crudelis Erynnis
 Ad castrē ducis nullo cum murmure fratrum,
 Inspiratque sui mentem, coecumque furorem
 E tepido in flammam nulla ratione necantem
 Efflat, et ardorem bellandi in corde relinquit.

Mane nouo vix illa torum velocior Euro
 Liquerat, e somno se tollit vera propago
 Brenni, mutatis oculis vultuque feroci
 Conuocat electos, secum qui summa tenebant,
 Propositumque aperit bello sperare salutem,
 Spernere pacta ducum, ferro dissoluere foedus
 In requiem patriae iunctum, maiora parare
 Commoda fata mihi nomenque decusque futurum
 Effingunt, nostrum decus hoc in Vosque redibit.

Annuat his dictis generosa caterua negatque
 Sub Ducis auspiciis tanti discedere campo.
 Armatis igitur vastant legionibus orbem,
 Dispoliant vrbes, agrosque impune pererrant;
 Angitur agminibus Germania plurima centum:
 Sicut vesanae tollunt freta versa procellae
 Nabibus et fluctus celsis, scopulosque superbos

Merge-

Mergere conuulsos alta radice minantur.
Herbipolin primum viduant opibusque virisque,
Ad Bambergenses spoliandos ire parati.
Nec te praetereunt praecellens artibus aptis
Noriemberga tuis, rapiunt pretiumque laborum.
Conantur tandem fines penetrare Thuringi,
Vique pari spoliare casas vrbesque superbas.

Caesar vt audiuit Brennum non foedere pacis
Stare suo, turbare procul ciuesque domusque
Armorum fonitu, sacris nec parcere tectis:
Attigit extemplo communem fulminis ictu
Hostem regnorum, populo sceptroque carentem
Indicat, et sacrum tradit felicibus armis
Saxonis, hunc tali iussu scriptoque salutat:

Teutonicae pacis nuperrima foedera tecum,
Caesar quae iunxit, bone Saxo, sancta tenebit,
Nec vult moliri quenquam contraria paci.
Fert idem indignus contra te flare rebellem
Albertum patriamque nouo vexare tumultu.
Reslinguenda lues igitur ne serpat in altum,
Exclusus regno majorum legibus hostis
Aggrediendus erit tibi longe viribus impar.
Hoc iubet et patriae requies et gloria sceptri
Relligioque nouae pacis. Te fata secudent!

Ducitur iuuvis mandato aduersus amicum,
Armaque, quae fuerant studiorum fida suorum,

Saxo-

Saxonidum praefes, sed iussa capessere fas est.
 Ergo iterum reuocat iuuenes Mauortis ad arma,
 Visitat ipse manum multis legionibus auctam,
 Quae celeri cursu campis instructa moratur.
 Exstruit igniuomis, quae fundunt grandine mortem
 Tormentis, bellum meditans alimenta curat.
 Principibus, magnisque nouo se foedere jungit
 Urbibus, Henricus Brunouici scepra gubernans,
 Cum manibus sequitur, cui parent cornua dextra.
 Nec mora, Mauritius jam multo milite septus
 Partibus ipse ducis praeeat, inimicaque castra
 Alberti, quem nulla mouent prius acta precantum,
 Fortibus inuadit turmis acerrimus hostis.
 Guelphorum locus est, tum Siuershufa vocatus,
 Planitie celebris longe lateque locorum.
 Siftitur hic, castris aduersis castra locantur.
 His sese furtim miscet furialis Erynnis,
 In patulas studium pugnandi sibilat aures.
 Illius instinctu cincli leuioribus armis,
 Terribiles facie barbaque per ora volanti,
 Ingentes equitum turmae se protinus angunt.
 Continuo surgunt celeres celeresque recedunt,
 Ensis et miscent enses, atque ictibus ictus,
 Captantur, gladiis captos ad castra reducunt.
 Vulnera vulneribus caedunt, & sanguine sanguis
 Profluit, atque jacet disiecto corpore corpus.
 Interea quaecunque manus meditatur in atra
 Proelia, pugnandi miraue cupidine flagrat.
 Ast prius educas equitum peditumque cateruas

Hofstibus

Hostibus opponit Brennis fortissimus heros,
Saxoniae genio, cui debet plurima facta,
His sese precibus commendat et arma suorum;

„Tu, qui praesenti patriam patriaeque penates
„Numine seruasti, cui nomen semper amatum
„Saxoniae, patriaeque patres vt mater in vlnis,
„Fouisti, ne cede meis a partibus absens.
„Huc vsque armorum per te fortuna meorum
„Statque vigetque potens mediis seruata periclis.
„O sis propitius praesenti turbine pugnae!
„Queis animis opus est, animum cum viribus infla,
„Vt fortes pugnent, redeant victricibus armis,
„Curaque si qua mei capitis tibi cara videtur,
„Auxiliatrici tutum me protege dextra.
„Mille pericla meis per te ceruicibus olim
„Acta dedere fugam, fidus laterique sodalis
„Haesisti, contra Turcas bis castra sequutum,
„Faucibus ex patulis texisti numine saluum.
„Imminuit mihi jam ^d) pueri sub corpore letum.
„Nunc iterum dubii feror in certamina Martis,
„Stantque acies, certe pugnabitur, horrida terrent

„Pro

^d) In bello aduersus Turcas MDXXXXII. Mauritius certe interisset, nisi eques Misnicus, satelles quidem Principis, Sebastian a Reibisch (Ribisius) ictibus exceptis, quibus paulo post succubuit, saluum illum seruasset. Legitur ejus Epitaphium in Mencken T. II. p. 1342.

„Prodigia e). Heu squalens Aurora iugalibus exit
 „Sanguineis, abdit Phoebus ferrugine frontem,
 „Nec guttae frustra toties cecidere cruentae:
 „Talis erat facies, caderent quum Pergama quondam
 „Armis Grajorum, fortes cecidere sagati.
 „Casus erat capitis vehemens ab imagine nostra,
 „Et vento reliquis saluis disiecta taberna est.
 „Exitus in Diis est: haec omnia tristia in hostem
 „Nunc precor, auertas, tibi tradimus omnia nostra.

Dixerat: extemplo iuvenes vexilla sequi
 Ordinibus longis flant et praecepta facessunt.
 Itur in aduersas f) acies, et murmure rauco
 Aera sonant, terrae mixtis cum grandine flammis
 Splendentes trepidant, horrendaque sibila reddunt:
 Non secus ac subita flammam cineresque procella
 Aetna furens imo trudit, tellusque polusque
 Infremit, et picea tegitur caligine Phoebus.
 Paulatim aera silent: series circumtonat omnis
 Bombardis, funditque globos vt grandinis imbrem.
 Interea renouant vltro citroque fragorem
 Tormentis grauibus, concussaue pondere tellus

Eru-

e) Illa prodigia leguntur in Camerarii oratione in funus Mauritii. Conf. Mencken T. II. p. 1260.

f) Arnoldus iam laudatus commemorat: Albertum equites instructos ad quatuor millia cohortesque peditum ad quinquaginta habuisse; equitum vero Mauritii et Henrici numerum ferme quinque millium fuisse, peditum minorem quam Alberti.

Eructat caelos, lacerataque corpora quassat.
Heu! quae scena necis. Mors vndique et vndique regnat,
Absque rotis ruit hic currus cum pondere ferri,
Illic puluereus flammis assurgit in altum
Et vicina rapit secum, lacerataque perdit.
Nunc aliae caedes: ambobus cornibus ictus
Itur in horrendos, curuatis falcibus auras
Percutit hic dextra percussas ille sinistra.
Arma necant homines, nec diuum sanguine cretis
Parcunt, nec curant humili de gente creatos.
Mox resupinus equo Brunouico e semine princeps
Sanguine pollutus cadit et descendit ad umbras.
Non tamen abstinnit pugnae pater, adspicit illum
Exanimem toruus, collectis viribus hosti
Acrius insistens audet sperare triumphum.
Nec mora: progenies letali vulnere capto
Altera procumbit, fuso quoque sanguine patris
Polluti minuit lacerati pectoris aestum.
Ipse cadaveribus circum vndique et vndique stratis
Cingitur, in tanta nec tutus clade videtur.
Tandem Fridricus fortis Luneburgicus heros,
Innumerique cadunt generoso sanguine nati.

Fortiter interea Brennus flat rebus in arctis,
Cordaque sollicitat jam desperata suorum.
Ergo ruunt equites summa vi robora tentant
Vltima, demissis loris atque ensibus hostem
Fulmineis vrgent, et fixa sede repellunt.

Restitit vnus ^{g)} eques fugientibus, intonat ore:
 State viri! generosus eques majoribus auclam
 Non maculat fugiens famam, nec perfidus exit,
 Pro duce, pro patria strictos se mittit in enses.
 Stat fugitiua cohors, et equos in terga premendo
 Admotis stimulis pellentes pellit in arctam
 Congeriem, cinctosque necat crudeliter omnes.

Quis tibi nunc animus, trepidas cur, Musa, canendo?
 Quid trislis facies? quid vult et anhelitus oris?
 Horrificum cantas, profer nunc horrida cantu.
 Ignibus heu! mediis pignantum, flebile dictu!
 Heu! globus a tergo furis agitatus iniquis
 Mauritium pugnae caput ipsum fauciat, alto
 Vulnere deprimitur prius ac deuicerit hostem.
 Approperant celeres, terra tolluntque cadentem
 Qui steterant lateri, vulnus diuique cruorem
 Attonitis cernunt oculis, generosaque longo
 Corda dolor rumpit, seque abdit in ilia cursu.
 Saucius vnus erat Princeps formidinis experts.
 Fortis enim semper, dum spirat, robora mentis
 Inuictumque tenet pectus vitatque querelas.
 Innixus fulcro falicis praesentibus altas
 Inspirat mentes atque ad fortissima pellit.
 „Per captum vulnus, per vulneris hocce dolores

Obte.

g) Fuit ille Ioannis de Wolffen, cui Mauritius turmam equitum attribue-
 rat, et loco consliterat paludoso atque angusto inter duo stagna, quo solum
 fugientibus patebat exitus. Conf. Mencken T. II. p. 1246.

„Obtestor pugnae socios, mea castra sequutos
„Pro re Saxonica caput objectate periclis!
„Quaeque ducis vestri rorantis gutta cruoris
„Augeat ardorem pugnandi vimque manumque!
„Acrius in lassum tormentis, ensibus hostem
„Sisilite, nec segnes procul hinc depellite Brennum.
Herois sermo, sanguis, noua robora reddit
Militibus, tendunt gestantes corde furorem
In Brennos, de sede fugant atque omnia vincunt.
Ingentes ^{h)} equitum captant peditumque cateruas,
Innumeros armis currus vexillaque plura
Eripiunt victis, carum ducuntque triumphum.

Millia nunc quatuor fatorum faucibus hausta,
Illustri ⁱ⁾ tres stirpe fatos in flore iuuentae,
Bis septem regni ^{k)} comites equitumque trecentos,
Sanguineum campum stragemque relinque Camoena,
Fataque deuicti ^{l)} Brenni, qui caede fugatus
Tandem succubuit patriis a finibus exul.

B 3

Te

^{h)} Numerus captiuorum ad quinque millia, interfectorum⁴ ad quatuor. Signa militaria hostibus erepta et ad Mauritium relata equestria quatuordecim, pedestria quinquaginta quatuor numerata sunt. Conf. Arnoldus.

ⁱ⁾ Principes illi fuerunt Fridericus Dux Luneburgicus, Carolus Victor aetatis 28, et Philippus Magnanimus aetatis 26, filii Henrici Brunouicensis. Vid. Mencken T. II. p. 1247. et Struv. corp. hist. ger. p. 1114. seq.

^{k)} In illis caesis comitibus fuit Philippus a Beichlingen, vltimus suae stirpis. Vid. Glafcus in hist. Sax. p. 292.

^{l)} De fati Alberti vid. Pauli *Preussische Geschichte* p. 365. seq.

Te vocat ad luctus sub pectore vulnus amati
 Principis, hic poscit pietas consistere gressu.
 Quid valeant artes caesis medicando dolorem
 Paeoniae, quicquid sanare salubribus herbis,
 Confertur, sed nulla levant medicamina vulnus.
 Tertia lux prolem divi statione reposcit^m).

Luctus acerbus adest castris, Germania luget,
 Principis alta domus, frater regioque paterna.
 Non ita sublatum ploravit Dardana tellus
 Hectora, vim Danaum, Trojanaque fata morantem.
 Non fratrem Heliades, non caerulea mater Archillem:
 Mauritii vt casu pallentia vidimus ora,
 Et lacrimas manare pias gemitusque sonare.
 Occidit heroum patria tellure cluentum
 Maximus, expectata salus tutorque paterque,
 Auspicio cujus saturnia regna redibant,
 Et probitas et sancta fides, doctaeque Camoenae
 Fulmine Barbaries multorum e finibus actae.
 Viribus immundos ignes extinxit in aris,
 Dum vitae praecepta dedit, iustumque piumque
 Constituit, coelique viam meliore lucerna
 Monstravit, scelerumque omnes effudit habenas

Facta

^m) Corpus Mauritii Freybergam vbi XII. Calend. April. MDXXI. natus fuerat, deportatum ibi ad latus parentis et filii situm est. Intestina vero ejus in sacello quodam juxta castra, inter caetera interfectorum cadauera sepulta sunt, praesente duce Henrico, cum ambos filios Guelpherbyti sepeliendos curasset. Conf. Arnoldus in fine vitae Mauritii.

Facta viri ex Albertiadum natalibus orti
Summos enfiferi, primus qui cepit honores,
Illa leguntur acu graphice perscripta manue.
Pannoniae tractus longe lateque potentes
Sanguine et eructans Turcarum decolor Ister,
Threiciique patris lacrimae luctusque gementes.
Francorum cernuntur ibi numerosa potentum
Agmina, Mauritiū quae vis fortissima turpi
Dat conuersa fugae, tergisque ferocior instat.
Denique perspicuis legitur distincta figuris
Immortale decus, viuax per secula nomen.
Eminet inprimis pax aurea parta sacrorum,
Munera Musarum gremioque scholisque locata,
Albicolae stabilita salus nunc vsque superstes
Sensibus occurrit nostris, o! concio grata,
Plura, o! plura vigent et adhuc benefacta parentis.
Illius alma manus Marefchalli pectora quondam
Conciliat Musis, atque in noua praemia flectit.

Vos, qui munificis mensis accumbitis, omnes
Annua nunc mecum grato solemnia plausu
Concelebrate Viri memores memoresque suorum!
Hac pro stirpe preces scandant super aetheris arces:
Firma salus vigeat, nullus impulsā vacillet
Aduersae fortis tempestatumque procellis:
Qualis, vbi vis saeva furit rapiensque furensque
Raucisoni Boreae tumidas per marmoris vndas
Nixa maris fundo, caput inter nubila condens

Conspi-

Vc. 2887 OK
 Conspicuum vassae molis Marpesia cautes
 Debacchantis aquae fluctus immobilis audit:
 Talis et aduersus rapidam vim sortis iniquae
 Inconcuſſa ſalus perſtet tua, furgat et vsque
 Laetior et major florentior atque per annos.
 His votis pro Saxonia noua jungite vota,
 Vt patriam pacis ſpirans mox leniter aura
 Mulceat, armorum ſonitus fileatque per agros!
 Quaeque oppreſſa gemunt patriis nunc anxia curis
 PRINCIPIS AVGVSTI dulciſſima pectora, laeta
 Otia mox releuent placido redeuntia riſu,
 Haec terris noſtris repetito poſcite voto!
 Vt quae nunc miſeris ſunt turbita gaudia curis
 Illuſtrent tandem vacuas ſplendore Camoenas.

16

hc

ULB Halle
006 792 030

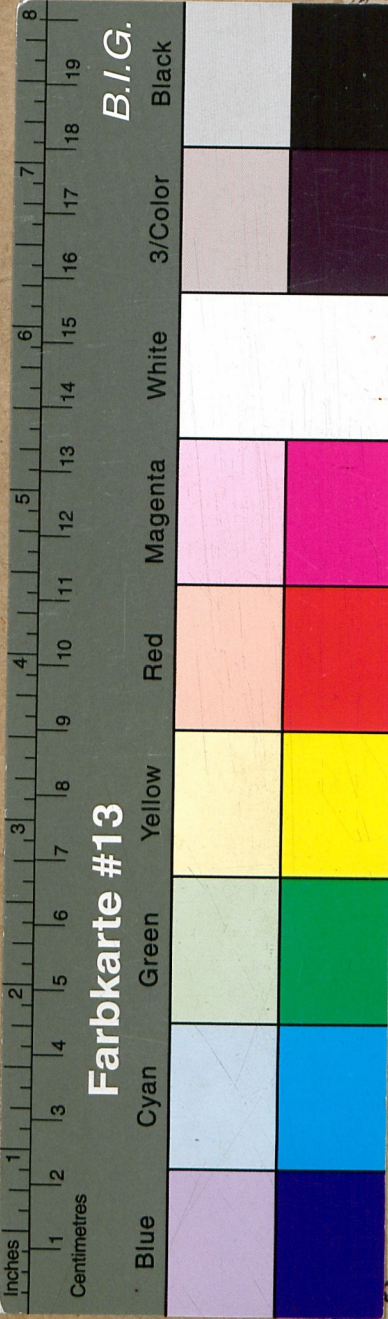
3

1018

5. 29. 36.

I, 2

Vc
2887

PROELIVM
MAVRITIO
DVCI SAXONIAE VICTORI

ET
ALBERTO BRANDENBURGICO

IVXTA SIVERSHVSAM
FATALE

BENEFICII MARESCHELLANT

DIE V. OCTOBRIS MDCCLXXXVIII
CARMINE CELEBRAT

M. CHRISTIANVS FRIDERICVS ZIEGLER.

MÜHLBERGA MISN.

VITEBERGAE,
EXCUDIT ADAMUS CHRISTIANUS CHARISIUS.

22.

